

Čuvari uspomena

Danas idemo kod bake i djeda. Nadam se da će biti zabavno. Baš se veselim! Baka i djed dočekali su nas u kući. Danas je malo prohladno, ali kod njih u kući uvijek je toplo. Baka je odmah ustala da me zagrlji. Djed me upitao: „ Kako si ?” „ Malo me boli glava”, odgovorila sam. Baka je odmah otrčala u sobu po kutiju s lijekovima. Pošto joj je vid malo oslabio, uzela je krivu kutiju. Otvorila ju je i vidjela da je uzela krivu kutiju.

„ Što je sve ovo?” upitala sam kad sam zavirila u kutiju i vidjela da nisu lijekovi. „ Hm, ovo zapravo nisu lijekovi” , s nostalgijom je rekla baka, „ nego drage uspomene.” „ Čije su ovo male cipelice?” upitala sam. Djed mi je rekao da sam u tim cipelicama napravila prve korake. Bila sam oduševljena . Na dnu kutije bile su dvije stare fotografije s vjenčanja bake i djeda. „ Kako smo bili mladi,” sa sjetom u glasu rekla je baka.

Djed ju je tada utješio rekavši kako je ona njemu uvijek ista . Još smo dugo pričali o njihovim uspomenama. Ja sam im zahvalila što su svoje uspomene podijelili sa mnom.

Nadam se da ću i ja jednog dana imati ovako lijepe uspomene.

Dora Ružak, 4.b